

ISSN 2227-2844

ВІСНИК

**ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

№ 2 (261) СІЧЕНЬ

2013

ВІСНИК

ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

№ 2 (261) січень 2013

Частина I

Засновано в лютому 1997 року (27)
Свідectво про реєстрацію:
серія KB № 14441-3412ПР,
видане Міністерством юстиції України 14.08.2008 р.

Збірник наукових праць внесено
до переліку наукових фахових видань України
(філологічні науки)
Постанова президії ВАК України від 22.12.2010 р. № 1-05/8

Журнал включено до переліку видань реферативної бази даних
«Україніка наукова» (угода про інформаційну співпрацю
№ 30-05 від 30.03.2005 р.)

Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
Луганського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 4 від 30 листопада 2012 р.)

Виходить двічі на місяць

Засновник і видавець –
ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор – доктор педагогічних наук, професор **Курило В. С.**

Заступник головного редактора –

доктор педагогічних наук, професор **Савченко С. В.**

Випускаючі редактори –

доктор історичних наук, професор **Бур’ян М. С.,**

доктор медичних наук, професор **Виноградов О. А.,**

доктор філологічних наук, професор **Галич О. А.,**

доктор педагогічних наук, професор **Горошкіна О. М.,**

доктор сільськогосподарських наук, професор **Конопля М. І.,**

доктор філологічних наук, професор **Синельникова Л. М.,**

доктор педагогічних наук, професор **Харченко С. Я.**

Редакційна колегія серії “Філологічні науки”:

кандидат філологічних наук, доцент **Бровко О. О.,**

доктор філологічних наук, професор **Галич В. М.,**

доктор філологічних наук, професор **Дмитренко В. І.,**

доктор філологічних наук, професор **Єгоров Б. Ф.,**

доктор філологічних наук, професор **Козлов А. В.,**

доктор філологічних наук, професор **Садомська Н. Д.,**

доктор філологічних наук, професор **Федоров В. В.,**

доктор філологічних наук, професор **Фоменко В. Г.,**

доктор філологічних наук, професор **Шестопалова Т. П.,**

доктор філологічних наук, професор **Штайнер І. Ф.**

РЕДАКЦІЙНІ ВИМОГИ

до технічного оформлення статей

Редколегія “Вісника” приймає статті обсягом 4 – 5 сторінок через 1 інтервал, повністю підготовлених до друку. Статті подаються надрукованими на папері в одному примірнику з додатком диска. Набір тексту здійснюється у форматі Microsoft Word (*.doc, *.rtf) шрифтом № 12 (Times New Roman) на папері формату А-4; усі поля (верхнє, нижнє, правє й лівє) — 3,8 см; верхній колонтитул — 1,25 см, нижній — 3,2 см. У верхньому колонтитулі зазначається: Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка № ** (***), 2012.

Інформація про УДК розташовується у верхньому лівому кутку без відступів (шрифт нежирний). Ініціали і прізвище автора вказуються в лівому верхньому кутку (через рядок від УДК) з відступом 1,5 см (відступ першого рядка), шрифт жирний. Назва статті друкується через рядок великими літерами (шрифт жирний).

Зміст статті викладається за планом: постановка проблеми в загальному вигляді та її зв’язок з важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв’язання цієї проблеми та на які спирається автор; виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується ця стаття; формулювання цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з певним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з цього дослідження й перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Усі перелічені елементи повинні бути стилістично представлені в тексті, але графічно виділяти їх не треба.

Посилання на цитовані джерела подаються в квадратних дужках після цитати. Перша цифра — номер джерела в списку літератури, який додається до статті, друга — номер сторінки, наприклад: [1, с. 21] або [1, с. 21; 2, с. 13–14]. Бібліографія і при необхідності примітки подаються в кінці статті після слова “Список використаної літератури” або після слів “Література і примітки” (без двокрапки) у порядку цитування й оформляються відповідно до загальноприйнятих бібліографічних вимог. Бібліографічні джерела подаються підряд, без відокремлення абзацем; ім’я автора праці (або перше слово її назви) виділяється жирним шрифтом.

Статтю закінчують 3 анотації обсягом 3 – 4 рядків українською, російською та англійською мовами із зазначенням прізвища, ім’я та по-батькові автора, назви статті та ключовими словами (3 – 5 термінів). Стаття повинна супроводжуватися рецензією провідного фахівця (доктора, професора).

На окремому аркуші подається довідка про автора (прізвище, ім’я, по батькові; місце роботи, посада, звання, учений ступінь; адреса навчального закладу, кафедри; домашня адреса; номери телефонів (службовий, домашній, мобільний).

ЗМІСТ

МІСТО ЯК ДИСКУРС

1. Бандура Т. Й. Художня функціональність топосу міста в романі І. Нечуя-Левицького “Хмари”.....	5
2. Веретейченко І. А. Європейська концепція образу міста	10
3. Вєрник О. О Специфіка міського коду в романі К. Фєдіна “Міста і роки”.....	17
4. Дмитренко В. І. Луганськ у поетичному світі Ганни Гайворонської.....	22
5. Дубровська А. С. Простір європейського міста: символічні та психологічні доміанти (за романами В. Винниченка).....	28
6. Зварич В. З. Творча рецепція образу Києва у поезії українських поетів-неокласиків.....	34
7. Ковпик С. І Психотипи мешканців провінційного містечка у повісті Г. Квітки-Основ'яненка “1812 год в провинции”.....	39
8. Манько Р. М. Креації Львова у поетичній творчості Збігнева Герберта.....	46
9. Москвич Ю. В. Образ міста в поезії О. Забужко.....	51
10. Свириденко О. М. Опозиція місто-село (столиця-провінція) у прозі Люко Дашвар	58
11. Семенець О. О. Образ міста в романі Ерленда Лу “Во власти женщины”.....	64
12. Сиротенко В. П. Осереддя ангела чи диявола: дискурс міста у творах М. Старицького та Б. Грінченка.....	68
13. Фоменко В. Г. Українська урбаністична література. Особливості та тенденції розвитку.....	76
14. Шестопалова Т. П. Місто як концепт виражальної редукції в поезії П. Тичини.....	83

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЧИТАННЯ ЛОКАЛЬНИХ ТЕКСТІВ

15. Бровко О. О. Кореляція урбаністичного й рустикального в українській епіці другої половини ХХ ст.....	91
16. Гурдуз А. І. Історія, міф і гра в романі Ярослави Бакалець і Ярослава Яріша “Із сьомого дна”.....	101
17. Даниліна О. В. Позиція автора у “Лексиконі інтимних міст” Юрія Андруховича”.....	107
18. Двучичанська О. А. Опозиція “село” / “місто” в романі В. Яворівського “А тепер – іди”.....	113
19. Калиняк М. І. Парадигма свій – чужий у моделюванні тюремного простору (на прикладі прозових творів І. Франка)...	118

20. Козачук К. О. Правова система середньовічного Києва в історичному оповіданні М. Старицького “Червоний дьявол”...	125
21. Кравченко О. Л. Особливості хронотопу прози М. Галич.....	131
22. Кузьменко В. І. Урбаністичні мотиви у творчості Михася Ткача.....	140
23. Лапко О. А. Особливості репрезентації міського тексту в комедії М. Старицького “За двома зайцями” та її екранізації....	147
24. Мазоха Г. С. Теоретичні аспекти дослідження письменницького епістолярію.....	152
25. Назарець В. М. Образ автора у міському тексті української адресованої лірики ХХ століття.....	161
26. Нестелєв М. А. Повія як трагічна душа міста в контексті української літератури.....	167
27. Прушковська І. В. Урбаністична тема в турецькому літературному контексті: п’єса Озена Юли “Стамбул білий, горілка кольорова”.....	171
28. Чернієнко Л. В. Жінщина в современном городе (на материале русской драматургии рубежа тысячелетий).....	177
29. Шапіро В. Й. Жанрові ознаки у “київській” поезії “неокласиків”.....	184
30. Якименко Л. М. Урбаністична тематика малої експресіоністської прози Н. Суровцової.....	190
Відомості про авторів.....	196

/ Упоряд. Д. Паламарчука, Г. Кочура; передм. І. Дзюби. – К.: Дніпро, 1989. – 542 с. **9. Филипович П.** Поезії / [Редкол.: В. В. Біленко та ін.; вступ. ст. і прим. Н. В. Костенко]. – К.: Рад. письменник, 1989. – 169 с. **10. Клен Ю.** Вибране / [Упоряд., авт. передм. та приміт. Ю. Ковалів]. – К.: Дніпро, 1991. – 461 с.

Шапіро В. Й. Жанрові ознаки у “Київській” поезії “неокласиків”

У роботі досліджуються жанрові ознаки в урбаністичній ліриці “неокласиків”, що присвячені Києву.

Ключові слова: жанр, образ, поезія, сонет, рима.

Шапиро В. И. Жанровые признаки в “Киевской” поэзии “неоклассиков”

В работе рассматриваются жанровые признаки в урбанистической лирике “неоклассиков”, которая посвящена Киеву.

Ключевые слова: жанр, образ, поэзия, сонет, рифма.

Shapiro V. Y. Genre Signs of “Kiev” Poetry “Neoclassical”

In the work examines the in the urban genre features lyrics of “neoclassical” which is devoted to Kiev.

Key words: genre, image, poetry, sonnet, rhyme.

Стаття надійшла до редакції 4.09.2012 р.

Прийнято до друку 30.11.2012 р.

Рецензент – д. філол. н., проф. Шевченко В. Ф.

УДК 821.161.2–2.09Суровцова

Л. М. Якименко

**УРБАНІСТИЧНА ТЕМАТИКА МАЛОЇ ЕКСПРЕСІОНІСТСЬКОЇ
ПРОЗИ НАДІЇ СУРОВЦОВОЇ**

Творчість однієї з найобдарованіших жінок-письменниць 20-х рр. ХХ ст. Надії Суровцової меншою мірою ставала об’єктом дослідження й аналізу українських і зарубіжних науковців, аніж її трагічна доля, страдницький шлях патріотки, пацифістки, громадсько-політичної діячки. Це й не випадково, адже саме її ім’я може стати синонімом-символом для означення талановитої, духовної особистості, що була запроторена на тридцять років за ґрати, однак не зламалася, не озлобилася, не розгубила письменницького дару.

Її творчим доробком у статтях, нарисах, спогадах, монографіях цікавилися Н. Колошук [2], М. Коцюбинська [3], І. Кульська [4],

Р. Мовчан [5], Л. Лук'янова [6], Л. Якименко [9–11], однак найменш вивченою й проаналізованою була й залишається рання проза письменниці, уміщена в збірку “По той бік”. Пояснення цьому досить прозаїчне: друком збірка так і не з'явилася, а її рукописний варіант до сьогодні залишається надбанням архівних тек Інституту рукопису Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського.

Протягом 1918 – 1925 рр. Н. Суровцова проживала в австрійській столиці, активно цікавилася літературними новинками європейських митців, знайомила з художніми напрацюваннями вітчизняного радянсько-українського письменницького бомонду. Постійне перебування серед творчих особистостей, атмосфера пошуку, експерименту, заохочення друзів сприяли тому, що вона наважилася спробувати свої сили на літературній ниві.

Її нариси, статті, оповідання, замітки регулярно з'являлися на сторінках спочатку зарубіжних, а потім і радянських видань. Після повернення на Україну Н. Суровцова написала низку творів, що разом із “віденським літературним багажем” увійшли до збірки “По той бік”, котра готувалася до друку харківським видавництвом. Для самотньої молодшої жінки, розчарованої в коханні, що так і не змогла звикнути до ролі емігрантки, чужинки, її письменницька праця стала тією емоційною відрадою, яка дозволила розібратися в собі, в інших, визначитися з подальшим життям.

Серед українських світоглядно значущих, архетипних у своїй основі універсалій, традиційних образних конструкцій – топосів, образів-констант, що мандрують від твору до твору, витворюючи досить стабільний мотивний кістяк літературної традиції, відточуючи форми світосприйняття й світотлумачення [7, с. 122], у творчості Н. Суровцової якнайповніше втілено топос моря й топос міста.

Експресіоністські тенденції “літературного урбанізму” 20-х рр. ХХ ст. у творчому спадку Н. Суровцової якнайкраще втілені в драматичному етюд-монологі “Розлучниця” [1, с. 24 – 25], написаному в 1927 р. у річницю урбаністичної тематики, що була якраз на часі в період розвиненого модернізму. У двадцять роки двадцятого століття урбанізм став закономірною, однією з визначальних характеристик малої та великої прози.

У контексті “омріяного Вічного Міста” усе “міське” підсвідомо сприймалося як щось нове, модерне, перспективне, ідеальне на шляху до іншого цивілізаційного простору. Місто для українців споконвіку було надзвичайно привабливим, але разом із тим і незрозумілим, недосяжним, тому й досить часто чужим. Однак воно ніколи не переставало бути мрією, до якої тягнулася душа.

Проблема маленької людини, її розкріпачення, зняття всіх моральних табу в контексті драматизму “тотальної індустріалізації”, масової міграції українських селян до міст – найбільш актуальне питання пореволюційної дійсності [5, с. 394], а в перспективі – характерна,

домінантна ознака етнопроцесів в українському суспільстві й у післявоєнний період, і до сьогодні. Буття маргінальної людини в рідній розгледу морально-етичних проблем на тлі урбаністичних процесів розглядається авторкою в драматичному етюді “Розлучниця” (1927) [1, с. 24–25].

Фабула твору доволі проста й навіть дещо банальна: чоловік із села рушив на заробітки до великого міста – до Харкова, влаштувався на роботу на телеграфі, знайшов собі коханку, а коли дружина про це дізналася, то влаштувала скандал суперниці й порвала стосунки з невірним коханим. Оповідь ведеться від імені зрадженої жінки з використанням параболічного ефекту епістоли – героїня у своїй сповіді ретроспективно повертається до подій восьмирічної давності.

Завдяки індивідуалізованому мовленню, розмовному стилю реципієнт-читач має змогу простежити душевні переживання, болісні емоції, надмір експресії, що переповнюють жінку навіть під час розмови про невірного чоловіка через значний проміжок часу. Авторка досягає потрібного ефекту для передачі внутрішніх почуттів у розмові-розповіді від першої особи шляхом ефективного й вдалого використання низки синтаксичних та контекстуально-синонімічних засобів увиразнення мовлення. У тексті переважають окличні речення (“А проте, обидно ж!”, “Гадюка проклята!” [1, с. 24]), односкладні, еліптичні й ситуативні речення (“Прихожу”, “Коли – гульк!”, “Так куди ж!”, “Осьдечки!”, “Приходить, і притьмом до ліжка кидається” та ін.), парцеляції (“Вісім літ прожили! Ясно, радісно!” [1, с. 24]), риторичні питання (“Так хіба вірила?” [1, с. 24]), повтори, вигуки (“гульк”, “ну” [1, с. 24 – 25]), фразеологізми-фольклоризми (“серце накіпіло”, “водою одливали”, “хай він тобі скажеться” [1, с. 24 – 25]).

Особливої емоційної динаміки набуває мовлення оповідачки під час змалювання зустрічі, а потім і бійки зрадженої дружини із коханкою-розлучницею. Зменшено-пестливі форми в номінації-звертанні вжиті в переносному значенні з негативною конотацією, гіперболізація, порівняння відтворюють зовнішні прояви внутрішньої агресії: злість, жорстокість, здичавіння як асоціонімічні демони оволодівають душею молодиці, відбувається тимчасове засліплення й набуття знелюдненого образу упира: “Отут я її показала! Пальці задубіли, так у волосся вп’ялася... Ні, голубонько! Коли б задушити! Пазурами обличчя дерла, зубами в шию вгризалася, аж солоно в роті од крові ставало... Водою нас обох одливали” [1, с. 24 – 25].

Приводом до з’ясування стосунків стали подушки, які суперниця намагалася присвоїти собі. Оті самі подушки, на купівлю котрих жінка-селянка “до ранку пряла, поки копійчину до купи складала”. Проте причина криється набагато глибше: у зраді – як атрибуті-символі міста, у самокартанні жінки, що не зуміла, не вберегла, вчасно не помітила, як місто поглинуло, заволоділо думки, почуття коханого, як отруйним

дурманом проникло в душу, стираючи спогади про минуле: їхнє спільне – сільське – минуле.

Вісім “ясних, радісних” [1, с. 24] років шлюбу, пахощі яблуневого цвіту у весняні ночі під зоряним небом – справжня сільська ідилія почала руйнуватися, як тільки в їхнє життя увійшло місто – чуже колишньому селянинові, бо воно підпорядковує своїм законам, убиває, нівелює його душу. Сільська людина, занурюючись у складну, агресивну стихію, не витримує його пресингу й деградує.

“Село – місто” – це одвічна антиномія в екзистенційному вимірі, що на рівні тексту простежується в досить красномовних антагоністичних паралелях: у селі на чоловіка чекає “законна” дружина, а в місті – коханка, що “приходить ... і собі увечері” (життя в гріху, вибудоване на зраді й брехні); у селі – власна хата, “помазана, чистесенька”, прибрана дбайливою, охайною дружиною, а в місті – орендована кімнатка деś на околиці Харкова; удома він сам собі господар, ні від кого не залежить, ні перед ким не звітує, а в місті живе на “пташиних правах”. Однак чоловік обирає місто, що за короткий час оволоділо його душею та тілом і вимагало жертви – шлюбна зрада стала основним актом ініціативної метаморфози на шляху до того, аби стати “городським”.

Лірична героїня в протистоянні з “розлучницею”-коханкою спромоглася лише відібрати власні подушки й тридцять два карбованці, за які ще раніше “пальто справила” чоловікові. Це більше схоже на акт капітуляції, аніж на перемогу, адже в неї за спиною – важка робота на селі, злидні, недоспані ночі, а в суперниці в союзниках – місто, з омріяними видноколами заможного, ситого життя. Зраджена дружина повертається на село – пригнічена (“тірко мені стало” [1, с. 25]), розчарована в чоловіках (“та цур їм, всі вони однакові” [1, с. 25]), самотня (“хазяйною – сама собі” [1, с. 25]), зі зруйнованою долею.

Заробітчанська тематика особливо актуальна для українців. Десятки тисяч наших співвітчизників покидають свої родини в пошуках кращого життя. За таких умов драматичний етюд Н. Суровцової “Розлучниця” набуває нового, уже вкотре – “сучасного”, своєчасного звучання: як пересторога для необдуманих рішень в урбаністичному просторі ХХІ ст.

Список використаної літератури

1. Інститут рукопису Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського, м. Київ Ф. 284. Суровцова Надія Віталіївна. Спр. 39. “По той бік”. Новели. 1924–1927 рр. **2. Колошук Н. Г.** Табірна проза в парадигмі постмодерну: монографія / Надія Колошук. – Луцьк: РВВ “Вежа” Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2005. – 500 с. **3. Коцюбинська М. Х.** Мої обрії: в 2 т. / М. Х. Коцюбинська. – К.: Дух і література, 2004. – Т. 2. – 386 с. **4. Кульська І.** “Колимські силуети” Н. Суровцової / Інна Кульська // Україна. – 1990. – № 39. – С. 18 – 19.

- 5. Мовчан Р. В.** Український модернізм 1920-х: портрет в історичному інтер'єрі: монографія / Раїса Валентинівна Мовчан. – К.: ВД “Стилос”, 2008. – 544 с. **6. Падун-Лук'янова Л.** Слово про Надію Суровцову / Леся Никанорівна Падун-Лук'янова // Березіль. – 1992. – № 3–4. – С. 144–149. **7. Тихолоз Б.** Філософсько-поетична мариністика Г. Сковороди та І. Франка / Богдан Тихолоз // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2006. – № 3. – С. 122–132. **8. Якименко Л. М.** Автобіографічність текстів Надії Суровцової / Людмила Миколаївна Якименко // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: філологічні науки. – 2009. – № 3 (лютий). – С. 192 – 202. **9. Якименко Л. М.** Віденський період життя та творчості Надії Суровцової: громадсько-політична й літературна діяльність / Людмила Миколаївна Якименко / Всесвітня історія та актуальні проблеми міжнародних відносин: стат. та матеріали Міжнарод. наук.-прак. конф., присвяченої пам'яті професора Г. Л. Бондаревського (7–8 квіт., 2010 р., м. Луганськ). / Під ред. М. С. Бур'яна. – Луганськ: ТОВ “Віртуальна реальність”. – 2010. – Частина II. – С. 246–252. **10. Якименко Л. М.** Надія Суровцова: життя та творчість (1896–1985 рр.): монографія / Під ред. Галича О. А. / Людмила Миколаївна Якименко. – Луганськ: ТОВ “Віртуальна реальність”, 2010. – 272 с. **11. Якименко Л. М.** Філософсько-естетичний зріз ранньої творчості Надії Суровцової: збірка імпресіоністських творів “По той бік” / Людмила Миколаївна Якименко / Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: філологічні науки. – 2011. – № 19 – С. 69 – 81.

**Якименко Л. М. Урбаністична тематика малої
експресіоністської прози Надії Суровцової**

Для малої й великої модерністської прози української літератури 20-х рр. ХХ ст. характерне порушення низки проблем щодо психологічних метаморфоз, що відбуваються у свідомості сільської людини, котра потрапляє в міське середовище. Не стала винятком й експресіоністська проза Надії Суровцової зі збірки “По той бік”. У драматичному етюд-монологі “Розлучниця” авторка відтворює емоційні переживання жінки-селянки, яку покинув чоловік, спокусившись на міське життя. Ідейно-тематичному й змістовому аналізу твору присвячено пропоновану статтю.

Ключові слова: місто, урбанізм, експресіонізм, Надія Суровцова.

**Якименко Л. Н. Урбанистическая тематика малой
экспрессионистской прозы Надежды Суровцовой**

В малой и большой модернистской прозе украинской литературы 20-х гг. ХХ ст. писатели касаются проблем, связанных с психологическими метаморфозами, которые происходят в сознании деревенского человека, который попадает в городскую среду. Не стала

исключением и экспрессионистская проза Надежды Суровцовой со сборника “По ту сторону”. В драматическом этюде-монологе “Разлучница” писательница передает эмоциональные переживание женщины-крестьянки, которую предал и бросил муж, отдав предпочтение любовнице с города. В предлагаемой статье осуществлен идейно-тематический анализ этого произведения.

Ключевые слова: город, урбанизм, экспрессионизм, Надежда Суровцова.

Yakimenko L. N. The Urbanistic Theme of Small Expressionistic Prose of Nadia Surovtsova

In small and big modernistic prose of Ukrainian literature in twenties of XX century the writers deal with the problems connected with psychological metamorphoses which occur in consciousness of peasant who gets into the urban environment. The expressionistic prose of Nadia Surovtsova from the composite book “On the other side” isn’t the exception. In the dramatic monologue etude “Razluchnitsa” the writer shows emotional pain of peasant woman who was betrayed and abandoned by husband, who preferred her to mistress from the city. In this article the ideological and thematic analysis was conducted.

Key words: city, urbanisms, expressionism, Nadia Surovtsova.

Стаття надійшла до редакції 23.09.2012 р.

Прийнято до друку 30.11.2012 р.

Рецензент – к. філол. н., доц. Бойцун І. Є.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Бандура Тетяна Йосипівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української та зарубіжної літератур Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського.

Бровко Олена Олександрівна, доктор філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та компаративістики ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Веретейченко Ірина Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури та методики її викладання ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”

Верник Ольга Олександрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри всесвітньої літератури ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Гурдуз Андрій Іванович, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури і методики навчання Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського.

Даниліна Олена Володимирівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української і зарубіжної літератури Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького.

Двуличанська Олена Аркадіївна, асистент кафедри української літератури та методики її викладання ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Дмитренко Вікторія Ігорівна, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри всесвітньої літератури ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Дубровська Альона Сергіївна, кандидат філологічних наук, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.

Зварич Василь Захарович, кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури Дрогобицького педагогічного університету імені Івана Франка.

Калиняк Марта Ігорівна, аспірантка ДУ “Інститут Івана Франка НАН”.

Ковпик Світлана Іванівна, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри російської філології та зарубіжної літератури Криворізького педагогічного інституту ДВНЗ “Криворізький національний університет”.

Козачук Ксенія Олександрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української філології та культурології Академії адвокатури України.

Кравченко Олена Леонідівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри видавничої справи, реклами і зв'язків з громадськістю ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Кузьменко Володимир Іванович, доктор філологічних наук, професор кафедри світової літератури Київського університету імені Бориса Грінченка.

Лапко Олена Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури та компаративістики ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Мазоха Галина Степанівна, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української і зарубіжної літератури та методики навчання філологічного факультету ДВНЗ “Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди”.

Манько Руслана Михайлівна, аспірантка, викладач кафедри світової літератури Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Москвич Юлія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри гуманітарних дисциплін Приватного вищого навчального закладу “Донецький інститут туристичного бізнесу”.

Назарець Віталій Миколайович, кандидат філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука (м. Рівне).

Нестелєєв Максим Аркадійович, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри української мови та літератури Донбаського державного педагогічного університету.

Прушковська Ірина Віталіївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри тюркології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Свириденко Оксана Михайлівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української і зарубіжної літератури та методики навчання ДВНЗ “Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди”.

Семенець Олександра Олександрівна, аспірантка Київської гуманітарної академії, викладач кафедри іноземних мов.

Сиротенко Валерій Павлович, кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії і практики початкової освіти Донбаського державного педагогічного університету.

Фоменко Віра Григорівна, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури та методики її викладання ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Чернієнко Лариса Володимирівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри всесвітньої літератури ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Шапіро Володимир Йосипович, аспірант кафедри української літератури Запорізького національного університету.

Шестопалова Тетяна Павлівна, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури та методики її викладання ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Якименко Людмила Миколаївна, кандидат філологічних наук, асистент кафедри журналістики ДЗ “Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”.

Наукове видання

ВІСНИК
Луганського національного університету
імені Тараса Шевченка
(філологічні науки)

№ 2 (261) січень 2013

Частина I

Відповідальний за випуск:
д. філол. н., проф. В. Г. Фоменко

Коректор:
к. філол. н., асист. О. А. Двulichанська

Здано до склад. 30.10.2012 р. Підп. до друку 30.11.2012 р.
Формат 60х84 1/8. Папір офсет. Гарнітура Times New Roman.
Друк ризографічний. Ум. друк. арк. 23,25. Наклад 200 прим. Зам. № 228.

Видавець і виготовлювач
Видавництво Державного закладу
“Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”
вул. Оборонна, 2, м. Луганськ, 91011. Тел./факс: (0642) 58-03-20.
e-mail: alma-mater@list.ru
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3459 від 09.04.2009 р.
